

ת"פ 22714/08/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22714-08-15 מדינת ישראל נ' עטיה

בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשמת

גזר דין

מבוא:

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טעון בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש, אך צוין במעמד הצגת הסדר הטעון, כי הצדדים ישובו וישוחחו לאחר קבלת תסקיר מבחן.

2. עפ"י המתואר בכתב האישום, 9 חודשים עובר ליום 25.2.14, בדירתם של הנאשמת והמתלונן, ובעת ויכוח ביניהם, שרטה הנאשמת את המתלונן בבטנו באמצעות מספרים וגרמה לו חבלות. באירוע נוסף, כחצי שנה קודם לאותו מועד, שרטה הנאשמת את המתלונן ברגלו באמצעות סכין מטבח וגרמה לו לחבלה ברגל.

רקע פלילי קודם:

3. במהלך ניהול ההליך נפתח כנגד הנאשמת הליך נוסף במסגרתו הורשעה בעבירה של החזקת סם והחזקת רכוש גנוב, בגינו נדונה ביום 29.4.19, לעונש מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות כספית.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינה של הנאשמת הוגשו מספר תסקירים, אביא מתוכם בתמצית.

5. בתסקיר הראשון מיום 6.6.17 תוארה הנאשמת כבת 32, גרושה בשלישית ואם ל-4 ילדים קטינים, המתגוררים אצל אבותיהם ובני משפחתם. הנאשמת עסקה במשק בית.

תואר כי הנאשמת לא למדה לימודי תיכון בנסותה לסייע כלכלית למשפחתה. משפחת המוצא של הנאשמת תוארה כמשפחה קשת יום שלא הצליחה לספק את צרכיה. צוין כי אם הנאשמת סבלה ממחלות נפשיות בגין אושפזה וכי הנאשמת גדלה ברקע עזובה רגשית רבה. עוד תוארה פגיעה קשה שספגה בגיל צעיר. שתי מערכות הנישואין הראשונות של הנאשמת תוארו אף הן כקשות, עם בני זוג מבוגרים עובדי חוק. צוין כי המתלונן, בעלה השלישי של הנאשמת, הינו אדם מבוגר ומבוסס, אך מערכת היחסים ביניהם הייתה קשה ואף אלימה. הנאשמת ציינה שבגין תקשורת לקויה ביניהם, היו שני בני הזוג אלימים האחד כלפי השני וכי שניהם לא ראו פסול בכך והתקשו להיפרד. שירות המבחן התרשם שהנאשמת אמנם מודה בעבירות שתוארו בכתב האישום, אך התקשתה להבין את הבעייתיות והחומרה שבהם. בשיחה שנערכה עם המתלונן תיאר המתלונן את מערכת היחסים עם הנאשמת כקרובה. לטענתו, הוא לא התלונן כנגדה והתנהגותה האלימה של הנאשמת כלפיו נבעה מהתנהגותו האלימה כלפיה באותה עת. עוד תיאר המתלונן שהמדובר באירוע חריג ושלל תחושת איום שהוא חש מהנאשמת, אז וכעת. המתלונן תיאר כי בכוונת בני הזוג לשוב לחיים משותפים.

6. הנאשמת תוארה כבעלת מאפייני אישיות בעייתיים, אלימים ומניפולטיביים, הנובעים מגדילתה בעזובה רגשית וללא דמויות הוריות. תפיסתה תוארה כקורבנית וממוקדת בצרכיה. בבחינת גורמי הסיכון נלקח הרקע הפוסט טראומתי שנגרם מעברה של הנאשמת, אשר בעקבותיו הנאשמת מנותקת רגשית מפגמים באופייה, הכוללים מאפיינים אלימים ובלתי מווסתים. תואר קושי בהתמודדות עם קשיים, המופנה להתנהגות אלימה. כן תוארו קשיים כלכליים המוסיפים לעומס הרגשי בו שוהה. הנאשמת שללה השתלבות בהליך טיפולי. בגורמי הסיכון תואר כי האלימות הזוגית מצומצמת, אך להתרשמות שירות המבחן - מאפייני הסיכון גוברים על מאפייני הסיכון. מאחר והנאשמת סירבה להשתתף בהליך שיקומי לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינה.

7. בדיון ביום 20.9.18 הרחיב הסנגור אודות האלימות הקשה שספגה הנאשמת מאת המתלונן, אשר הייתה כה חמורה עד שבעת ההיריון הראשון מבעלה, בעקבות הכאותיו, הפילה את העובר. עוד ציינה הנאשמת כי שניים מילדיה שוהים עמה. בתום הדיון הופנתה הנאשמת לתסקיר נוסף בשירות המבחן, לאחר שבית המשפט הבהיר לה את חשיבות שיתוף הפעולה ושינוי דפוסי התנהגותה.

8. ביום 18.3.19 הוגש תסקיר שני בעניין הנאשמת. בתסקיר תואר כי במהלך תקופת הדחייה הוגש כנגד הנאשמת הליך נוסף שעניינו מעורבות בהחזקת סמים. תואר כי לנאשמת בן זוג חדש, אשר אינו עובד, וכי היא מצויה בהיריון נוסף. עוד תואר כי היא משמשת משמורנית ל-3 מתוך 4 ילדיה. באותו המועד הנאשמת לא עבדה וסבלה ממצוקה כספית קשה. הנאשמת מסרה כי לא נפגשה עם המתלונן מזה כשנתיים וכי הקשר היחיד ביניהם נוגע לילדם המשותף, אשר עבר למשמורתה. הנאשמת ציינה שלאור הקושי הרב בניהול חייה ובגידול ילדיה, פנתה למרפאת בריאות הנפש באזור מגוריה אך לא חוותה תועלת מהטיפול שניתן לה. הנאשמת ציינה שכדרך התמודדות עם לחציה החלה להשתמש בחשיש וכי היא מסרבת להפסיק את השימוש. עוד צוין בתסקיר כי לאחר מעורבותם הסכימה הנאשמת לפנות למחלקה לשירותים חברתיים והיא החלה בהליך קליטה לקבלת סיוע.

9. בשיחת עדכון עם המתלונן נמסר כי הוא לא היה בקשר עם הנאשמת מזה כשנתיים, והוא עומד בקשר טלפוני עם בנם המשותף בלבד. המתלונן שלל בעייתיות בקשר ביניהם או חשש מפני הנאשמת. לאור נתון זה, היעדר רקע פלילי נוסף למעט תיק הסמים, ונוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, המליץ

שירות המבחן על הטלת מאסר מותנה בלבד. צוין כי במסגרת ההליך החדש ימשיך שירות המבחן ויפעל לשילובה של הנאשמת במסגרות טיפוליות לשם שיקומה.

10. ביום 4.4.19 התקיים דיון בפרשת העונש אשר בסופו נקבע כי לא בשלה העת לסיום ההליך, והנאשמת הופנתה פעם נוספת לשירות המבחן לשם בחינת התאמתה להליך טיפולי.

11. ביום 14.7.19 הוגש תסקיר שלישי. בתסקיר תואר כי במהלך תקופת הדחייה נולדה בתה החמישית של הנאשמת וכי היא מתגוררת עם בעלה הרביעי ושלושה מילדיה מקשרים קודמים. עם זאת, בשיחתה האחרונה עם שירות המבחן מסרה, כי בשל עומס שחווה בעקבות הלידה ומתחים עם בעלה הנוכחי, שנדון באותה עת למאסר בפועל - שהיה אמור להתחיל לרצות בסמוך, העבירה את ילדיה למשמורת משפחותיהם עד לאחר שתאושש מהלידה. הנאשמת ציינה כי נוכח הבנתה את השפעת חוסר היציבות בחייה על גידול ילדיה פנתה בשנית למרכז בריאות הנפש, בו היא נפגשת באופן שבועי עם פסיכולוג ונתרמת מכך. המרכז אישר את השתלבותה החיובית של הנאשמת בטיפול. עוד הביעה הנאשמת נכונות לשילוב ילדיה בטיפול במרכז לאחר שובם למשמורתה. צוין שהנאשמת המשיכה גם בקשר עם מחלקת הרווחה באזור מגוריה והסתייעה בשירותיהם.

12. שירות המבחן התחשב בהתקדמות בפעולותיה של הנאשמת לקראת שיקום, וציין שהסתייעותה בגורמי הטיפול מצמצמת את הסיכון הנשקף ממנה ומעידה על שינוי עמוק שהיא עוברת בינה לבינה - ובינה לבין ילדיה. בשים לב לאמור שב שירות המבחן על המלצתו לענישה בדמות מאסר מותנה בלבד וכן הומלץ על צו מבחן למשך שנה בו יעקוב השירות אחר התקדמותה של הנאשמת.

13. בדיון נוסף מיום 17.7.19 ציינה המאשימה שהתסקיר עודנו בלתי מושלם שכן לא ניתנה בתסקיר התייחסות לשימוש בסמים לגביו נטען בתסקיר הקודם. לאור האמור הוצע שהנאשמת תופנה לתסקיר נוסף ובמהלך התקופה תישאר בקשר עם שירות המבחן. בתסקיר עדכון מיום 19.9.19, הרביעי במספר, צוין כי מזה כשנה הנאשמת אינה עובדת וחווה מצוקה כלכלית רבה. באשר לשימוש בסמים צוין שלא נפתחו כנגדה תיקים נוספים אך הנאשמת הודתה בכך שהיא מוסיפה להשתמש בחשיש. צוין שהנאשמת שיתפה אודות קשייה בקשר עם בעלה הנוכחי ובגידול ארבעת ילדיה. הנאשמת הוסיפה שהיא נוטלת חלק בטיפול פסיכולוגי שבועי ופוגשת בפסיכיאטר אחת לחודש וכי הדבר מסייע לה רבות. הדברים אושרו ע"י מטפליה של הנאשמת שהעידו על שת"פ מלא מצדה בהליך הטיפול. עוד צוין כי גם ילדיה החלו בטיפול במרכז לבריאות הנפש. גם העו"ס המטפלת אישרה את המשך הקשר עם הנאשמת ואת הסיוע שהיא מקבלת מהמרכז לשירותים חברתיים.

14. שירות המבחן סיים בהתרשמותו כי חרף קשייה הרבים של הנאשמת, מתחזק הרושם שהנאשמת מודעת לקשייה ועושה מאמצים רבים לשפר את אורחות חייה למענה ולמען עתיד ילדיה. שיתוף הפעולה שהיא מגלה בטיפול מקטין בהרבה את הסיכוי להישנות העבירות, ועל כן הומלץ פעם נוספת על צו מבחן לשנה ועל עונש מאסר מותנה.

15. בדיון ביום 26.12.19 שבה הנאשמת וביקשה שלא לגזור את דינה באותו השלב כדי לאפשר לה להמשיך בטיפול ולנסות להיגמל מהשימוש בסמים. על אף שעמדת שירות המבחן הייתה כי יש לגזור את

עונשה של הנאשמת תחילה ורק לאחר מכן ליתן צו מבחן, נעתרתי לבקשתה של הנאשמת והוריתי על קבלת תסקיר לאחר תקופת דחייה נוספת.

16. בתסקיר משלים מיום 25.2.20 צוין שבמהלך תקופת הדחייה שיתפה הנאשמת שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן ושיתפה בקשייה. היא דיווחה לשירות המבחן כי הפסיקה להשתמש בסמים וכן שנקלטה להיריון נוסף מבעלה, אשר הסתיים בהפלה. הנאשמת נעזרה בתקופה זו באופן מותאם בשירות המבחן והשירות שב והתרשם מנכונותה האוטנטית לבצע שינוי בחייה. גם המרכז לבריאות הנפש דיווח על המשך שיתוף מלא מצד הנאשמת וצוין כי ניכר שינוי בהתנהגותה, אשר כבר אינה כה אגרסיבית ובלתי מעודנת, כפי שהייתה בתחילה. הנאשמת גילתה יכולות בשמיעת ביקורת ובבחינת איזונים נדרשים בפעולותיה. עוד דיווח המרכז על ניקיון משימוש בסמים למשך 3 חודשים עובר להגשת התסקיר. לאור השינוי החיובי כמתואר שב שירות המבחן והמליץ על מאסר מותנה והטלת צו מבחן.

17. בדיון ביום 10.6.20 הטילה המאשימה ספק בנכונות המתואר בתסקיר, שכן לטענתה, ניקיונה של הנאשמת מסמים לא נבדק בבדיקות לאיתור סם אלא נלמד מטענות הנאשמת. המאשימה הוסיפה וצינה כי היא מטילה ספק בהליך הטיפולי שתואר בתסקירים כשלטענתה, המתואר בתסקירים מעיד על חוסר שינוי במצבה של הנאשמת, למעט שינוי בטון דיבורה, בעוד שהמצוקה הכלכלית וגורמי הסיכון נותרו בדיוק כפי שהיו. לאור האמור ביקשה המאשימה דחייה נוספת לשם בחינת שאלת השימוש בסמים באמצעות בדיקות לאיתור סם. באותו המועד הגיש הסנגור לעיון בית המשפט מסמכים רפואיים המעידים על מצבה הנפשי החמור של הנאשמת כמפורט בתסקיר, על עברה הקשה וכן טען שהנאשמת מצויה בתחילתו של היריון נוסף.

18. ביום 21.9.20 הוגש תסקיר מסכם מטעם שירות המבחן. בתסקיר אושר כי הנאשמת מצויה בעיצומו של היריון נוסף. עוד תואר כי בעת ריצוי מאסרו של בעלה הרביעי, נפרדה ממנו. צוין, כי הנאשמת מתגוררת עם 3 מילדיה מנישואין קודמים כך שיש להניח שאחד מהילדים עזב את ביתה. עוד צוין שהנאשמת החלה לעבוד בשירות הסעות במקום מגוריה. שוב תואר שיתוף הפעולה המלא של הנאשמת עם שירות המבחן, הסתייעותה בגורמי הטיפול לשם התמודדות עם מצוקותיה, וצוין שהנאשמת החליטה לנתק קשרים משפחתיים שהיוו עבודה גורמי סיכון. עוד תואר כי היא החלה להתנדב בעמותה לנזקקים, וכי הדבר מסייע לה לצאת בעצמה ממעגל זה. פרידתה מבעלה תוארה באופן חיובי אשר משפיעה על עצמאותה של הנאשמת. הנאשמת תוארה כמי שמצליחה להסתייע ברשויות לשם סיפוק צרכיה וצוינה לטובה תחילת עבודתה בהסעות במטרה לפרנס את ילדיה בכבוד.

19. בהתייחסות שירות המבחן לחומר שהועבר לעיונו, הנוגע לניסיונות אובדניים בעברה של הנאשמת, השיבה הנאשמת כי ניסיונות אלו נבעו מהמצוקות הקשות שעברה בקשר עם בני משפחתה ועם בני זוגה האלימים. הנאשמת תיארה כיצד התרחקה מדרך חיים זו וכעת אינה חשה צורך לפגיעה עצמית. עוד תואר כי 3 בדיקות שתן אקראיות שנערכו לנאשמת העידו על ניקיון מסמים.

20. שירות המבחן שב וציין את המשך שיתוף הפעולה של הנאשמת עם מרכז בריאות הנפש והשתתפות במפגשים שבועיים קבועים וכן את דיווחם אודות שינוי בהתנהגותה. לאור האמור וכלל הנתונים החיוביים שצוינו אודות הנאשמת שב שירות המבחן על עמדתו להטלת צו מבחן וענישה מותנית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

21. בדיון הטיעונים לעונש ביום 24.9.20 ציינה המאשימה לטובה את שיתוף הפעולה מצד הנאשמת ואת ניקיונה משימוש בסמים, את השיפור באורחות חייה ואת העובדה שלא נפתחו נגדה תיקים נוספים בעבירות דומות, ועל כן ביקשה להטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות והטלת צו מבחן.
22. הסנגור הביע אכזבה מעמדת המאשימה. הסנגור ציין את חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירה, את נסיבות חייה הקשות של הנאשמת, אשר משפחתה חיתנה אותה בגיל צעיר לבני זוג מבוגרים, אלימים, שניצלוה לרעה, עד שהגיעה לניסיונות אובדניים. בזמן האירוע נשוא ההליך היכה המתלונן את הנאשמת נמרצות והיא השיבה לו בשריטה קטנה במספריים במטרה להרחיקו. הסנגור הפנה לכל הנתונים החיוביים שנפרסו בתסקירים במהלך למעלה משנתיים. עוד ציין שבעלה האחרון של הנאשמת הורחק ממנה והיא החלה בדרך עצמאית לחלוטין תוך מטרה לשפר את חייה ואת חיי ילדיה.
23. הסנגור הפנה לפסיקה מתאימה אשר במקרים של שיקום מרשים, רשאי בית המשפט לסטות ממתחם הענישה שנקבע עד כדי אי הרשעה, או לכל היותר לקבוע מתחם הנע מהרשעה וצו של"צ קצר ועד לעבודות שירות קצרות. הסנגור ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן וזאת נוכח השיקום המרשים והמוחלט בעברה הנאשמת. עוד צוין שהטלת עונש מחמיר יותר יפגע בשיקומם של הנאשמת וילדיה וישיב את ילדי הנאשמת למעגל העוני והמצוקה בהם גדלה הנאשמת.
24. גם הנאשמת ביקשה כי תינתן לה הזדמנות נוספת. היא ציינה כי חלפו שנים ארוכות מאז האירוע והיא נטלה אחריות למעשה ועשתה שינויים חיוביים בחייה.

דיון והכרעה

25. בבואו לגזור את עונשה של הנאשמת על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).
26. מעשי הנאשמת פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בתוך ביתו מבצרו.
27. בית המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישרו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה.

ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

28. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: ע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.11).

29. בית המשפט העליון קבע כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברих, וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (7.6.05).

30. לצורך גזירת טווח הענישה ההולם את המקרה שלפני אפנה לגזרי דין אלו:

א. ברע"פ 5860/15 פלוני נ' מדינת ישראל (07.09.15) דן ביהמ"ש העליון בעניינה של נאשמת בכך שהגיעה לביתו של בן זוגה לשעבר וכשזה החל לצלם אותה חבטה בטלפון של הנאשם עד שנפל לרצפה וכבה, ולאחר מכן שרטה את המתלונן בחזהו, זרועו ופניו. המתלונן גם הוא חבל בנאשמת בנסותו להוציאה מביתו. בימ"ש השלום קבע שאין לקבל את המלצת שירות המבחן אודות ביטול הרשעתה של הנאשמת, אך הוטל עליה עונש מע"ת בלבד. ערעור על סוגיית אי ההרשעה נדחה בבית המשפט המחוזי והעליון.

ב. ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.05.15) אושר מתחם ענישה שנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת חבלה ממשית אשר בה סתר הנאשם בפניה של המתלוננת וגרם לשטפי דם בפניה ובצירוף עם אישומים נוספים הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ג. ברע"פ 7951/10 גוני ניב נ' מדינת ישראל (02.11.10) נדון עניינו של נאשם בכך שתקף את בת זוגו בכך שסטר על פניה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה ולאחר מכן רדף אחריה בבית עת הוא אוחז בסכין. המדובר בעבירת תקיפת סתם ועל הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור על גזה"ד נדחה בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון חרף בקשתה של המתלוננת להקלה בעונשו של הנאשם.

ד. ברע"פ 1374/13 פלוני נ' מדינת ישראל (26.02.13) דן ביהמ"ש העליון בערעור בעניינה של נאשמת אשר הורשעה בעבירות איומים, חבלה ממשית בבן זוגה והיזק לרכוש, בכך שתקפה את בעלה לשעבר באגרופים בפניו ושברה את משקפיו. טענת הגנה עצמית שהעלתה הנאשמת נדחתה, אך בשל עברה הנקי של הנאשמת והיות העבירות ברף התחתון של המתחם, נגזר על הנאשמת עונש מאסר מותנה וקנס בסך 1,000 ₪.

הנאשמת ערערה על עצם הרשעתה ודחיית טענותיה להגנה מפני המתלונן, ובית המשפט המחוזי קבע

שהמעשים אכן נעשו, אך ניתן לבטל את הרשעתה של המתלוננת בעבירות התקיפה וההיזק לרכוש, מפאת יחסיהם המורכבים של בני הזוג. בית המשפט הורה על ביטול גזר דינו של בימ"ש השלום והמיר את עונשה של הנאשמת בהתחייבות כספית בלבד. בקשת ערעור על החלטה זו נדחתה.

ה. ברע"פ 5798/11 **שושנה כוחלני נ' מדינת ישראל** (10.08.11) נדון עניינה של נאשמת שהורשעה ב-2 אישומים בעבירות של אימונים כלפי בן זוגה לשעבר ובת זוגו, ובתקיפה חבלנית בכך ששרטה את המתלונן בזרועו. בגזר דינו של בימ"ש השלום צוין לטובת הנאשמת עברה הנורמטיבי אך בשל חוסר שיתוף פעולה עם הממונה על עבודות השירות, ובלית ברירה, הוטל על הנאשמת עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים לצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש התקבל חלקית, בעיקר בשל חלופי הזמן מעת האירוע (בין 6 ל-8 שנים), ועונשה הומר ל-4 חודשי עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעורה של הנאשמת על חומרת הענישה, ובקשתה להמרת העונש במאסר מותנה, נדחתה.

ו. בעפ"ג 46599-01-15 **פלונני נ' מדינת ישראל** (03.03.15), נדחה ערעור בענייניו של נאשם אשר הורשע בעבירות תקיפת סתם והיזק לרכוש, כאשר באחד המקרים שבר חפצים בביתו ואיים על אשתו בסכין בעת שהוא אוחז בה ולאחר מכן השליך את הסכין. בגין אירוע זה ובגין אירועים נוספים נגזרו על הנאשם 140 שעות של"צ, צו מבחן וענישה נלווית.

ז. בת"פ 62585-07-14 **מדינת ישראל נ' פלונני** (19.07.18), בעניינה של נאשמת בהכאה של בתה ובן זוגה, בדמות שריטות בפניו, הוטל על הנאשמת עונש מאסר למשך חודש אחד, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, וזאת בשים לב לעברה הנקי של הנאשמת, לחלופי הזמן ולמצבה הכלכלי והרפואי.

31. במקרים מסוימים, נוכח נסיבות מיוחדות, קיבל בית המשפט בקשה לביטול ההרשעה.

א. כך לדוגמה בת"פ 54997-08-17 **מדינת ישראל נ' אתי פרץ** (17.08.20) בעניינה של נאשמת אשר הורשעה בתקיפה חבלנית נגד בן זוגה לשעבר בכך שהכתה אותו באמצעות בקבוק זכוכית שבור וגרמה לו לדימום משמעותי, הוטלו על הנאשמת צו מבחן, של"צ ל-180 שעות, התחייבות וקנס בשל עברה הנקי, שיקום מרשים שעברה ותוך התחשבות בגילה הצעיר.

ב. רק לאחרונה, בת"פ 52215-08-18 **מדינת ישראל נ' עמי הנגשינג** (18.06.20), הוריתי על ביטול הרשעתו של נאשם בתקיפת סתם של אמו באגרופים, עיקום זרועה וניסיון לחנוק אותה, מפאת שיקום מרשים ביותר שעבר. על הנאשם הוטל צו של"צ למשך 150 שעות לצד ענישה נלווית.

32. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם באירוע הנדון. בין היתר צוינו שיקולים אלו: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או

את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

33. במקרה שלפני לקחתי בחשבון את עמדת המתלון לכך שתקיפתו ע"י הנאשמת נעשתה במענה לאלימות חמורה שהפעיל כנגדה. עוד אציין, מבלי להקל ראש באירוע, את העובדה כי הנזק שנגרם מהעבירות היה נמוך, וכלל שריטות ע"ג ידו של המתלון, ללא שהוא נזקק לטיפול רפואי. המתלון ציין שכלל לא התכוון לפנות בתלונה כנגד הנאשמת. בנוסף יילקחו בחשבון העובדה שהנאשמת כבר מתחילה לא היוותה גורם סיכון כלפי המתלון וכי הוא לא חש סכנה ממנה, וודאי לא כעת, כאשר הנאשמת והמתלון אינם מצויים עוד בקשר.

34. תוך התחשבות בשיקולים האמורים, ולאור הפסיקה שפורטה לעיל, מצאתי שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר על תנאי ו/או צו של"צ ועד עד ל- 12 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשמת:

35. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשמת כבת 35, הודתה במיוחס לו בבית המשפט וקיבלה אחריות על מעשהו.

36. בנוסף ולא בכל יום נוכח בית המשפט בשיתוף פעולה כה מלא של נאשם עם רשויות המבחן והרווחה. למול תחילתו של הליך זה - בו הביעה הנאשמת חוסר אמון במערכת וברשויות וסירבה להסתייע בהן, במהלך ההליך שלפני הראתה הנאשמת רצינות תהומית בנסותה לשנות את אורחות חייה.

אזכיר כי הנאשמת צמחה ברקע קשה ביותר וכי נסיבות חייה הקשות, הנובעות מאופן גידולה, המשיכו ללוותה כל חייה, עת נישאה בתחילה לבעל הסובל מהתמכרות לסמים, לאחר מכן בנישואיה לבעל מהמר, לאחר מכן בנישואיה לבעל אלים וברביעית - לבעל בעל רקע עברייני, כולם מבוגרים ממנה באופן משמעותי. בתחילת ההליך שהו כל ילדיה של הנאשמת שלא במשמורתה ואילו במהלכו שבו כל ילדיה, למעט אחד, להתגורר עמה. הנאשמת דואגת לילדיה ועתידם, מסייעת להם מבחינה טיפולית ומבחינה חומרית. היא פועלת על מנת לשנות את אורחותיה לטובתם תוך שהיא משתפת ומסתייעת ברשויות ומפרטת אודות המורכבות הרבה בה היא שרויה, נוכח נסיבות חייה.

37. ודוק, הנאשמת לא הגבילה עצמה לטיפול מול שירות המבחן בלבד, אלא פנתה באופן עצמאי לטיפול במרכז לבריאות הנפש ובנוסף נעזרה בשירותי הרווחה, ללמדך כי פעולותיה אינן נובעות מתוך רצון אינטרסנטי בהטבה משפטית בהליך זה. אזכיר שבתחילת ההליך הנאשמת לא הראתה כל מוטיבציה לבצע שינוי בחייה, אך בתום ההליך כבר השתתפה השתתפות פעילה ב-3 מסלולים טיפוליים, לתוכם שילבה גם את ילדיה. הנאשמת גם לא חששה להצהיר על שימוש בסמים ועל אי רצון לשנות את פעולותיה, אך לאחר מכן החליטה באופן עצמאי להיגמל מסמים, והיא אכן עמדה בהחלטתה. בכך יש ללמד שלנאשמת מוטיבציה אמיתית לשינוי אשר אינה קשורה בהליך המשפט.

38. ראיה לאמור ניתן למצוא גם בכך שהנאשמת לא נזקקה לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן שכן זה,

כבר מהתסקיר השני, המליץ על ענישה מרתיעה בלבד, בדמות מאסר מותנה, והמלצה זו לא השתנתה עד תום ההליך. למרות האמור הנאשמת המשיכה לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא משום שביקשה מהשירות לשפר את המלצתו שכן לא עתרה לביטול הרשעה. בסופו של דבר, וזוהי עמדת כלל הגורמים המטפלים וגם התרשמותי - הנאשמת אכן עברה הליך שינוי ממשי וניכר כי מאמציה נשאו פרי, עת כלל הגורמים מעידים על שינוי בהתנהגותה והתנהלותה.

39. בנוסף הבאתי בחשבון את חלופי הזמן מעת האירוע (כשש שנים), ואת העובדה כי בנסיבותיה האישיות נפשיות לא ניתן יהיה להטיל עליה -אלא מאסר צופה פני עתיד. בענייננו, מתווספת לכך המלצת שירות המבחן בדבר צו מבחן.

40. לאור כל האמור המלצות שירות המבחן מתקבלות במלואן ואני גוזר את עונשה של הנאשמת כדלקמן:

א. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור עבירת אלימות כלפי בן זוג הגורמת חבלה של ממש.

ב. צו מבחן למשך שנה.

41. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"א, 17 דצמבר 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחה.